

Zřejnými subjekty jsou regulovaný a regulující subjekt. Jako regulující subjekt vystupují téměř vždy centrální banky, které v tu chvíli fungují též jako dohlížečský subjekt. V souvislosti s dohledem je třeba dohlížet na bankovní výkazy, které jsou banky povinny centrální bance poskytovat, zda jsou v souladu se základním účetním pravidlem nazývaným jako „true and fair view“, tj. jsou úplné, pravdivé a správné. V tom centrální bance pomáhají externí auditorské firmy, které vystupují jako třetí subjekt bankovního dohledu a dozoru. Jako regulovaný subjekt v tomto vztahu vystupují banky, tj. instituce které získali bankovní licenci na území státu, případně v zahraničí. Odlišnostmi v případě místních a zahraničních bank se budu zabývat o něco později.

Bankovní dohled ve světě bývá svěřen různým institucím, v největším počtu případů centrální bance, dále pak nějakému ministerstvu (většinou financí) nebo specializovaným státním institucím. V některých zemích existují i další instituce dohledu (např. ve Velké Británii to jsou tzv. self-regulatory organizations, které mají rovněž právo podílet se na vypracování pravidel regulace).